

[From.]

holder sig med organisationens økonomi, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede minister, om organisationens udgifter indgår som led i De Forenede Nationers almindelige budget, eller om de forskellige medlemsstater betaler forholdsvis. Hvis det sidste er tilfældet, vil jeg gerne vide, hvor meget Danmarks årlige kontingent beløber sig til.

Kristen Amby: Også jeg kan på min gruppes vegne anbefale denne konvention til vedtagelse. Det afgørende er jo i virkeligheden, som det allerede står i bemærkningerne, at visse administrative beføjelser, som før var givet til generalsekretæren for Folkenes Forbund, nu i stedet overdrages det internationale arbejdsbureaus generaldirektør. Udover at anbefale forslaget finder jeg ikke anledning til at komme nærmere ind på selve konventionens indhold.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den venlige tilslutning til forslaget.

I anledning af det spørgsmål, det ærede medlem hr. From stillede, kan jeg oplyse, at arbejdsorganisationen har selvstændig økonomi, og at vi for Danmarks vedkommende sidste år har haft en udgift dertil på ca. 280 000 kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 239).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen): Jeg skal tillade mig til det høje tings villige behandling at anbefale forslag til lov om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder.

Idet jeg henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget og til den af landstingsudvalget afgivne betænkning, skal jeg kort nævne forslagets vigtigste bestemmelser.

Som det fremgår af motiverne til lovforslaget, har jeg fundet det påkrævet at genoplive en lovgivning, som blev indført i 1934, og som var i kraft indtil 31. marts 1946. Hensigten med denne lov er at skabe mulighed for på en nem og administrativ enkel måde at iværksætte mindre arbejder i perioder med ledighed. Det har vist sig, at der — ikke mindst i en tid som nu, hvor der atter hersker en ikke ringe ledighed flere steder i landet — er stor trang til sådanne arbejder, som hurtigt kan iværksættes, og fra flere kommuner har man da også rettet henvendelse til arbejdsministeriet og anmodet om, at denne lovgivning måtte blive genindført.

Det er ganske vist muligt at iværksætte beskæftigelsesforanstaltninger til bekæmpelse af ledigheden i henhold til loven om iværksættelse af offentlige arbejder og beskæftigelse af arbejdsløse, men efter denne lov er det fortrinsvis større arbejder, der iværksættes, med andre ord arbejder, der dels har større økonomisk rækkevidde, dels kræver godkendelse af detalplanerne, inden de kan iværksættes. Dette medfører, at det ofte er nødvendigt at forhandle med andre ministerier, inden godkendelsen af detalplanerne kan gives, hvilket atter medfører, at der ofte kan gå en vis tid, før et arbejde kan iværksættes med tilskud i henhold til beskæftigelsesloven. Der vil således altid være brug for mindre arbejder, som hurtigt kan iværksættes uden større formaliteter, og det er sådanne arbejder, som der er tænkt på med nærværende lovforslag.

Den væsentligste ændring i dette lovforslag i forhold til den tidligere lovgivning er forslaget om at forhøje den ugentlige arbejdstid til 48 timer mod tidligere 36 og 30 timer henholdsvis for forsørgere og ikkeforsørgere. Begrundelsen for denne ændring er den, at det skønnes rimeligt, at arbejdstiden bliver den samme som ved arbejder, der iværksættes med tilskud efter beskæftigelsesloven, idet arbejderne jo skal beskæftiges ved samme art arbejde som ved beskæftigelsesforanstaltninger efter beskæftigelsesloven.

Endvidere har man foreslået, at tilskuddet fastsættes til 40 pct. af arbejdslønnen og ikke som i den tidligere lovgivning til et bestemt ørebeløb pr. arbejdstime.

Denne ændring er foreslået for at undgå den revision af loven, der tidligere var nødvendig, hver gang arbejdslønningerne ændredes. Refusionen er fastsat til 40 pct. af arbejdslønnen, hvilket svarer til den refusion, der hidtil er ydet kommunen.

Løvrigt er den tidligere lovgivning i det